

ปัญหาซึ่งมีไม่มีสิ่งรองรับเกิดจากทฤษฎีการบ่งถึงโดยตรงที่คิดว่าความหมายของข้อความคือวัตถุที่ซื้อปั่งถึง ถ้อยคำที่ไม่ได้บ่งถึงวัตถุจึงเป็นถ้อยคำที่ไม่มีความหมาย แต่ในการใช้ภาษาทั่วไปดูเหมือนว่าเราสามารถเข้าใจความหมายของข้อที่ไม่มีสิ่งรองรับและถือว่าประโยคที่มีข้อประเททตั้งกล่าวเป็นประโยคที่มีค่าความจริง ข้อถกเถียงเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าวปรากฏอยู่ในทัศนะเช่น ทัศนะแบบมิลล์ ทัศนะแบบไม่นอง ทัศนะของกอท์ลอบ เฟรเก้ และทัศนะของเบอร์ทันด์ รัสเซลล์ ซึ่งมีสมมติฐานเกี่ยวกับค่าทางอրรถศาสตร์ร่วมกันว่า ค่าทางอรรถศาสตร์ของข้อความคือวัตถุที่ซื้อปั่งถึง แต่สมมติฐานนี้สร้างปัญหาบางประการคือ การไม่สามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างภาษา ความคิด และโลก

อย่างไรก็ตามมีทัศนะของนักปัจญาอีกกลุ่มนึงได้แก่ ทัศนะแบบเฟรเก้ใหม่ที่ปฏิเสธสมมติฐานเกี่ยวกับค่าทางอรรถศาสตร์ดังกล่าว และเสนอว่าค่าทางอรรถศาสตร์ของข้อความคือเงื่อนไขความจริงของประโยคที่ประกอบด้วยข้ออันนั้นได้แก่ ทัศนะของมาร์ค เชนเบอร์รี และทัศนะของการ์ธ อีวานส์ จากการวิเคราะห์ทัศนะต่างๆ เกี่ยวกับข้อที่ไม่มีสิ่งรองรับ ผู้เขียนเห็นว่าทัศนะของอีวานส์เสนอทางออกที่น่าเชื่อถือ โดยอีวานส์นั่นนำให้ทัศน์เรื่องอรรถศาสตร์ของเฟรเก้และความคิดเรื่องคำเอกสารน์ของรัสเซลล์มาปั้นเข้าด้วยกันเพื่ออธิบายค่าทางอรรถศาสตร์ของข้อที่ไม่มีสิ่งรองรับ และเสนอว่าข้อที่ไม่มีสิ่งรองรับคือข้อเริงบรรยายรูปแบบหนึ่งที่การมีความหมายของข้อประเททตั้งกล่าวขึ้นอยู่กับความสามารถในการให้เงื่อนไขความจริงแก่ประโยคที่ประกอบด้วยข้ออันนั้น ทำให้ทัศนะของอีวานส์อธิบายได้ทั้งประเด็นทางอรรถศาสตร์และประเด็นทางญาณวิทยาเกี่ยวกับการรู้ความหมาย นอกจากนี้ยังสามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างภาษา ความคิด และโลก ในกรณีของข้อที่ไม่มีสิ่งรองรับได้อย่างครบถ้วน

A crucial problem for the direct reference theory is empty names since the theory claims that the meaning of a proper name is the object to which it refers and words that designate nothing have no meaning. However, it seems that empty names are meaningful and sentences containing those names have truth values. The controversy concerning the problem of empty name was mentioned by Millian, Meinongian, Gottlob Frege, and Bertrand Russell. The common assumption of these views is that the semantic value of a proper name is its reference. But this is problematic for it cannot make sense of the relation of language, thought and world.

As an alternative, two neo-Fregean views are considered, i.e. Mark Sainsbury and Gareth Evans. The neo-Fregean denies such an assumption of semantic value and proposes that the semantic value of a singular term is the truth condition of a sentence containing such term. However, Evans's view is more convincing. His neo-Fregean analysis suggests that empty names can be treated as descriptive names the meaning of which depends on the contribution of truth condition for a sentence containing such names. He adopts a conception of Fregean sense and the Russellian notion of singular term in order to account for the semantic value of empty names. Therefore, Evans's view provides a semantic and epistemic account for knowing the meaning; in particular, it can account for the relation of language, thought and world even in the case of empty names.